

V. vydání

16. 1. 2014

Školní listy

I. ZŠ T. G. Masaryka Milevsko

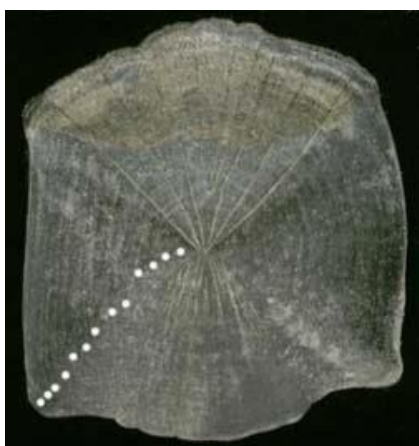
***První číslo v roce 2014 a zároveň páté číslo
ve školním roce s ohlédnutím za Vánoci a
Třemi králi, ale těšit se můžete i na spoustu
dalších článků.***

Vánoční zvyky a tradice

Vánoční zvyky a tradice

Šupina pro štěstí

Kapr je symbol Vánoc a stal se hlavním chodem štedrovečerní večeře. Traduje se, že ten, kdo si schová šupinku pod talíř, bude mít po celý následující rok štěstí. **Kapří šupinka má také zajistit i dostatek peněz a zabránit nouzi**, a proto ji nosí celá řada lidí i v peněženke.

Tradice stolování

Tradice jezení oplatku s medem patří symbolikou k jezení těla Páně a díky kulatosti oplatku je zde i symbolika Slunce. Na stole by mělo být 12 chodů jídla. Každý chod za jeden měsíc v roce. Jediná hospodyně může vstát od stolu. Tradic a zvyků je mnohem více a celkem se liší region od regionu.

Zlaté prasátko

Zlaté prasátko vzniklo jako motivační prvek dětí, aby se vydržely postit až do štědrovečerní večeře. Celý den být o hladu je obzvlášť pro děti náročné, a tak se začalo říkat, že ten, kdo to vydrží, tak s první hvězdou na nebi uvidí i zlaté prasátko. **Prasátko je také vánočním symbolem, který představuje synonymum pro štěstí.** To, jestli tomu tak doopravdy je, se musíte přesvědčit sami, třeba o těch letošních Vánocích.

Krájení jablka

Po modlitbě a sněženém oplatku nastalo hodování, někde v jejich průběhu, u některých na počátku a u jiných spíše až ke konci, dojde na krájení jablíčka. Tato klasická a známá česká tradice věštila, zda daného čeká za rok život anebo smrt. **Život znamená nález pěticípé hvězdičky ve středu a smrt křížek.** Této věštby se

nemusíte bát. Stačí, když si vezmete zdravé a velké jablko a rozříznete jej pěkně ve středu kolmo ke stopce.

Házení střevícem

Svobodné vdavekchtivé dívky v období vánoc házeli střevícem za hlavu **směrem ke dveřím.** **Pokud** se špička boty otočí směrem ke dveřím, znamená to, že se dívka vdá. Jestliže ke dveřím směřuje pata boty, dívka ještě zůstane jeden rok neprovdaná doma.

Tři králové

Tato lidová tradice se slaví 6. ledna. Označení „tři králové“ patří mudrcům, konkrétně Kašparovi, Melicharovi a Baltasarovi. Ovšem jejich jména jim byla prisouzena na základě středověké legendy, takže nikdo neví počet králů, kteří přišli navštívit Ježíše krátce po jeho narození. Podle novozákonních evangelií přinesli jako dar úcty spasiteli myrhu, kadidlo a zlato. V katolických zemích se o svátku Zjevení Páně (6. ledna) píše posvěcenou křídou na dveře domů iniciály mudrců: K † M † B † a příslušný rok. Tři křížky symbolizují Nejsvětější Trojici, tj. Otce, Syna a Ducha Svatého. Nejsou to tedy znaménka „plus“ mezi iniciálami.

(Aneta Haškovcová; 8. B)

Tento svátek je svou podstatou totožný se slavností Narození Páně, je dvanáctým dnem Vánoc a fakticky jím Vánoce vrcholí a končí. Svátek Tří králů upomíná na okamžik, kdy se Kristus zjevuje nejen izraelskému národu, ale všem; dává se rozpoznat jako král všech.

Legenda

Podle legendy byli tři mudrci či mágové z bible pohané, hvězdopřevci zřejmě z Persie, babylonští kněží kultu Zarathursty. Jejich znalost pohybů hvězd a pozornost vůči nim je spojována s proroctvím z knihy Numeri, kde Balaám předpovídá, že z rodu Jákobova vyjde hvězda, nový král Izraele.

(Martina Sládková; 8. B; zdroj: Wikipedie)

Pohádka

Jednoho dne se ježibaba Agáta Zubatá probudila a říká si: „Hmm, to si dnes s ježidědkem vyjdu na procházku.“ Ježidědek Miloš Kulhavý byl nevrlý stařec a často ježibabě Agátě Zubaté říkal, že vypadá jako ochechule, když se na něj usměje, a ani on nemá tak křivé zuby, a to už je mu dobrých tři sta devadesát devět, a že je zvědavý, jaké zuby bude mít v jeho věku... a tak šli dál a dál. V tu dobu si Vochomůrka říkal, že by mohl s Křemílkem podniknout návštěvu za lesní žínkou Karolínkou. A tak šli, až tam došli. Lesní žínka Karolínka je mile přivítala a začali hodovat. Jenže najednou uslyšeli křik – to se Agáta zubatá hádala s Milošem Kulhavým. „Víte, co jsem slyšela?“ řekla Karolínka. „CO?!?“ vykřikli Křemílek s Vochomůrkou najednou. „Děti nosí rovnátka kvůli Agátě, to ona jim přičarovala křivé zuby, aby je neměla sama. Souhlasím, že je to ochechule, ale ani tak jí Miloš Kulhavý nemá nadávat, sám je to totiž taky takový zjev, on totiž sem tam nějakému děcku přičaruje křivé nohy!“ Takhle už to šlo v říši bytostí od dob Keltů. Ti dva se hádali a škodili a ne a ne přestat. Vodnice Petra spadla z vrby a měla z toho bouli, polednice Pavlína se zase poprvé v životě lekla tak, že jí naskočil opar. Všichni se sešli a přemýšleli, co s tím udělají. „Už vím!“ zajásala polednice Pavla. Rozhodlo se podle Pavly, že Agátu s Milošem vyšlou na jeden rok na lidský svět a na tu dobu jim odeberou kouzelnou moc. Snad je to naučí dobrému chování. Miloš se poučil hned a bylo vidět, že on vlastně za nic nemohl, je se nechával navádět od Agáty. A Agáta? Ta tam musela zůstat ještě tři roky....

(Ilona Timoranská, 6. B)

Vtipy

Pan učitel píše na tabuli vzorec H_2SO_4 a ptá se podřimujícího Petra, co je to za vzorec - Petr koktá: „Pane učiteli, mám to na jazyku.“ – „Tak to honem vyplivni, protože to je kyselina.“

Sedí dvě vši na pleši a jedna se ptá té druhé:

"Pamatuješ si? Kdysi jsme si tu hrávaly na schovávanou ... to byly časy"

Maminka jde s Pepíčkem poprvé do zoo.

Od první chvíle, kdy tam vejdou, Pepíček nadšeně výská: "Jéé, opička, mamí, koukej, opička!"

"Ticho, Pepíčku, to je teprve paní pokladní!"

Pepíček nechce jíst. Matka ho přemlouvá:

„Miláčku, budeme si hrát na tramvaj. Ty budeš tramvaj a lžička s polévkou nastupující lidé.“

Pepíček polyká lžičku za lžičkou. Když už je talíř skoro prázdný, volá: „Konečná, všichni vystupovat!“

„Maminka mně má hodně ráda.“ – „A jak to víš?“ – „Tátu už vyměnila čtyřikrát, ale mně ani jednou!“

Je večer, stmívá se a po chodníčku v parku jde jeptiška v hábitu. Najednou vyskočí ze křoví zakuklený zlosyn, kopne ji do břicha, přetáhne přes hlavu, povalí na zem, načež praví „Koukám, že dneska nejsi ve formě, Batmane.“

(Karolína Chocholová; 9.A)

Street Workout

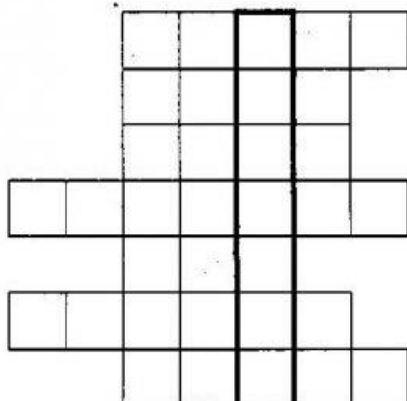
Street Workout je moderní název pro tělesné cvičení ve venkovních parcích. Je to kombinace atletiky, rozcvičky a sportu. Je velmi populární mezi mladší generací. Je to velmi atraktivní a zcela zdarma. Část jeho popularity pochází ze schopnosti vybudovat si silné tělo a druhá část je, že podporuje zdravý a společenský životní styl. Mezi nejoblíbenější cviky patří Muscle-up, shyby, pull-ups, lidské vlajky nebo dipy.

(Martin Volf, Lukáš Chvojan; 9. A)

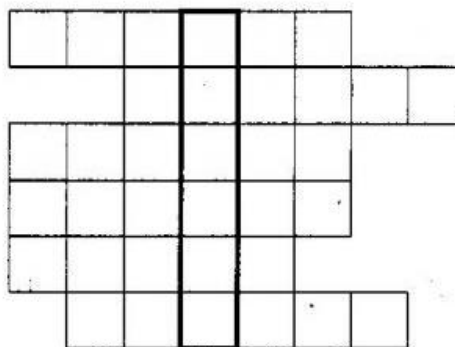
Křížovky

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.

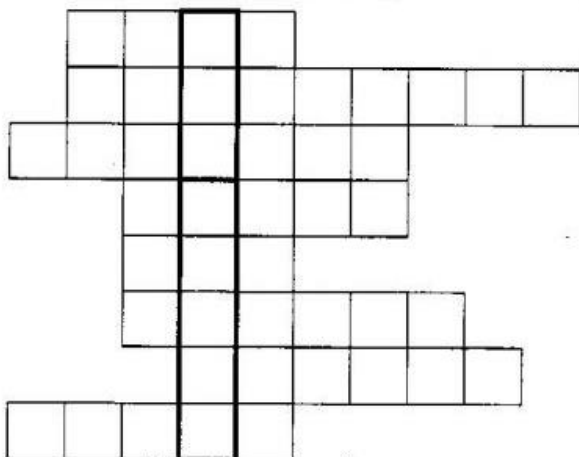
1. Vyrůstá z prstu, stříháme ho
2. Věta se skládá ze
3. Část horní končetiny člověka
4. Jak říkáme uspořádání písmenek?
5. Častý nápoj k snídani
6. Prádlo pere automatická
7. Sourozenec

1.
2.
3.
4.
5.
6.

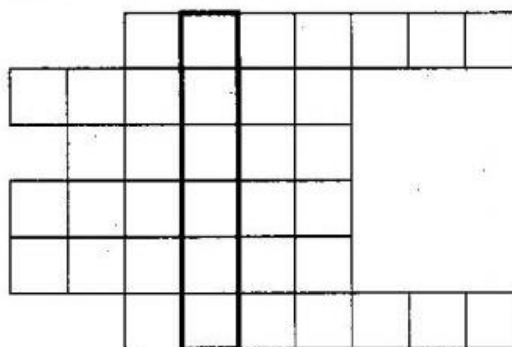
1. Z oloupaného banánu zbyla
2. Výsledek násobení
3. Přímce ohraničené dvěma body říkáme
4. Sluníčko ráno vychází a večer
5. Mládě husy
6. Rovné čáře říkáme

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.

1. Pravý příhraniční přítok řeky Moravy
2. Křestní jméno spisovatele Hrubína
3. Výchozí město do Moravského krasu
4. Luční porost
5. Text naší státní hymny složil J. K.
6. Přímka ohraničená dvěma krajními body
7. Bílá hlína pro výrobu porcelánu
8. Soubor map

1.
2.
3.
4.
5.
6.

1. Pátý slovní druh
2. Měřidlo času
3. Který měsíc je „aprílový“?
4. Plody dubu
5. Nářadí na vytahování hřebíků
6. Neživou přírodu tvoří horniny a

Filmové okénko aneb co zrovna táhne (nebo bude) v kinech

Něco rodinného:

Něžné vlny

<http://www.csfd.cz/film/335907-nezne-vlny/>

Komedie, Česká republika, 2013, 96 min

Sympatický Vojta je nesmělý a jeho rodina praštná. Cholerický tatínek, který kdysi nepřelavil kanál La Manche, z něj chce mít závodního plavce a milující maminka, bývalá hvězda dětské lední revue, vidí v synovi talentovaného pianistu. Jenže Vojta má docela jiné priority - především rusovlasou spolužačku Elu, okouzluje ji akvabelu, která už v listopadu odjede do vysněné Paříže. Jestli Vojta rychle nepodnikne něco opravdu zásadního, zmizí mu Ela navždy za železnou oponou. Píše se totiž rok 1989.

Filmová klasika pro kluky:

Zpátky do ringu

<http://www.csfd.cz/film/35325-zpatky-do-ringu/>

Komedie / Sportovní, USA, 2013, 113 min

Ve filmu „Zpátky do ringu“, hrají Stallone a De Niro Henryho „Razora“ Sharpa a Billyho „Kida“ McDonnena, dva pittsburské boxery, jejichž zavlá řevnivost na sebe upoutala pozornost celého národa. V době své vrcholné slávy ve vzájemných zápasech jeden druhého porazili, ale v roce 1983, v předvečer jejich rozhodujícího třetího utkání, Razor nečekaně oznámil odchod do penze bez udání důvodů svého rozhodnutí a vlastně tak knokautoval kariéru svou i svého rivala. O třicet let později jim boxerský promotér Dante Slate jr. s vidinou velkého zisku učinil nabídku, kterou nemohli odmítnout: vrátit se do ringu a jednou pro vždy určit vzájemné skóre. Ale možná nebudou muset čekat tak dlouho: během jejich prvního setkání po letech se otevrou staré podebrané rány a propukne bezděky legrační pranice, do které se okamžitě zapojí i ostatní. Okamžité šílenství na sociálních sítích promění místní zápas z nevraživosti na hlavní událost kanálu HBO, kterou si nikdo nesmí nechat ujít. A tak když dokáží přežít trénink, možná se nového zápasu skutečně dožijí.

Animák pro všechny – bude v únoru:

Velká oříšková loupež

<http://www.csfd.cz/film/338095-velka-oriskova-loupez/>

Animovaný / Dobrodružný / Komedie / Rodinný, Kanada / Jižní Korea / USA, 2014

Veverčák Surly a jeho krysí kamarád Buddy mají něco za lubem. Zima se nezadržitelně blíží a oni přemýšlí, kde ve městě nashromáždí zásoby. Zoufalá doba si žádá zoufalé činy, a proto se společně se svými kumpány pokusí vykrást obchod s oříšky. Nic ale není tak jednoduché, jak se jim na první pohled zdálo...

(Mgr. Josef David)

BULVÁR

- 9. února se budou udělovat ceny Brit Awards. Nejvíce nominací má skupina Bastille.

BASTILLE

- Lady Gaga plánuje otevřít muzeum Michaela Jacksona, ve kterém vystaví předměty spojené právě s králem popu, které ona sama vlastní.

- 12. ledna se předávali ceny People's choice awards. V třech hlavních nominacích vyhrál Justin Timberlake, Demi Lovato a One Direction.

- Zpěvačce Lorde připadá hloupé, když mají fanoušci "svůj název". (např. Beliebers, Katycat, Little monster, Swiftie...)

(Kateřina Hroudová, 9. A)

Technika: Brýle pro rozšířenou realitu

Brýle Evena Eyes - On se uplatňují především ve zdravotnictví. Tyto brýle jsou poměrně velké a mají průhledné displeje pro zobrazení obrazu. Hlavní částí je pak infračervený vysílač a dvě snímací kamery. Fungují na jednoduchém principu, dezoxidovaný hemoglobin v žilách absorbuje světlo s odlišnou vlnovou délkou než kůže, takže lze velmi snadno detekovat rozdíly v nasnímaném obraze.

Kromě toho mají brýle navíc WiFi, Bluetooth a 3G, takže mohou být připojeny k tabletu, a díky reproduktorům je můžeme využít i pro videokonferenci. Brýle mají uvnitř dokonce i paměť, takže lze videa či fotografie ukládat. Pro zdravotnictví je přínosná hlavně schopnost brýlí jasně vidět žíly a umožnit tak snadný a přesný vpich, zaznamenat únik krve pod kůží či jiné problémy.

V prodeji bude tato vymoženost zhruba od dubna a pořizovací cena se vyšplhá asi na 10 000 dolarů, což je v přepočtu kolem 240 000 Kč.

(Daniel Šulc, 9. A, zdroj: zive.cz)

Čím je pro mne přátelství

Přátelství? Pro někoho 10 písmen, pro jiného ale naopak velmi mnoho. Na začátek bych asi měla zmínit, že jsem nadšenou sběratelkou citátů, a proto si dovolím i ve svém zamyšlení některá přísloví, která jsou blízká mému srdci, využít. V příslovích, citátech a různých moudrostech nacházím totiž velké životní pravdy platné už od doby, co je svět světem. Někde jsem četla, že přátelství je poslední kapka dobra na tomto lidmi zničeném světě. Byla to pouhá jedna věta ve velkém množství dalších vět, které se dohromady skládaly v text, ale přesto mi právě tato věta utkvěla v paměti. Vybavilo se mi totiž latinské přísloví, podle kterého je přátelství medicinou duše. Myslel si to dokonce už i Menandros, komediograf ve starověkém Řecku, který řekl něco obdobného, a to: „Nemocné tělo potřebuje lékaře, nemocná duše přítele.“ To samé si myslím i já. V životě potkáme mnoho lidí, ale opravdových přátel, které bychom mohli pasovat do oné role lékaře naší duše, nebývá v tomto množství osob příliš.

Ale jak toho opravdového přítele poznat? Co když jsem si dnes nechala toho pravého přítele utéct? Co když kolem mě prošel a já si ho nevšimla? Je třeba si dobře všimát lidí kolem nás, jejich vlastností a toho, jak se v různých situacích chovají, a především pak toho, jak se chovají k nám. Neměli bychom být ale ve svých nárocích na vlastnosti přítele příliš přísní, protože by se nám pak také mohlo stát to, co se praví tentokráte v tureckém přísloví: „Kdo hledá přátele bez chyby, zůstane bez přítele.“ Měli bychom být tedy k přátelům shovívaví a cenit si jiných vlastností než toho, zda je přítel dochvilný nebo zda si kouše či nekouše nehty. Tyto zlozvyky nám sice mohou vadit, ale určitě by neměly mít vliv na to, jak své přátele vidíme. Existuje jednoduchá indicie, jak opravdového přítele rozpoznat. Přítel by nás měl brát takové, jací jsme, bez ohledu na to, jací bychom možná měli být. Přítel neodejde, když je nám zle, ale naopak nás v těžkých chvílích podrží. To je snad největší zásluha, kterou přátelství vůbec může mít, a proto bychom měli dát na amerického historika, novináře a romanopisce, Henryho Brooks Adamse, který pronesl: „Každý by měl mít natolik velký hřbitov, aby tam mohl pohřbívat chyby svých přátel.“

Najít v dnešním světě přátele není jednoduchý úkol. Dnes totiž spousta lidí dává přednost jiným hodnotám, jakými jsou peníze a moc. Je smutné, že si na základě toho, jak je kdo bohatý a mocný, může někdo vybírat své přátele. Takový člověk musí mít určitě chudý citový život, a aniž by o tom věděl, propadá se do propasti samoty. Až bude nejhůř, zjistí, co má skutečnou a pravou hodnotu, a nebude pro něj příjemným zjištěním, že je na všechna svá trápení úplně sám. Duše si potřebuje ulevit, poslechnout si na danou věc i jiný názor, nechat si poradit. Hned je člověku lépe, když se může s někým dalším podělit jak o své trápení, tak o svou radost. Sdílená radost je přeci dvojnásobná radost, jak se často a s oblibou říká. Když se však objeví i opačný pocit a něco naší radost zkalí, je tu zase a znovu náš přítel, který nám dodá optimismu a pokouší se nám opět navodit dobrou náladu.

Pokud jde o důležitá rozhodnutí, ráda si nechám poradit od přátel. Mívám často pocit, že se dívám na různé situace zkresleně, dokonce že jsem zaujatá pro jedno řešení a nedokážu se objektivně rozhodnout. I v této chvíli se proto uchyluji pro radu k přátelům. Vyslechnu si, jaký mají oni na situaci

pohled, což mi mnohdy pomůže se lépe rozhodnout. Tady však může docházet k určité desinterpretaci. Rozhodně jsem tím nechtěla říci, že se schovávám za rozhodnutí svých přátel a nedokážu se sama rozhodnout. Krásně to řekl Karel Čapek, znamenitý český spisovatel: „Žádné „MY“ mne nespasí... „JÁ“ je zároveň slovo svědomí a slovo činu.“ Jen já musím nést odpovědnost za svá rozhodnutí a nemůžu obviňovat nikoho za to, že za nepříznivý vývoj situace může on, protože on mi poradil, abych se zachovala tak, či onak. Nikdo mne přeci nenutil, „nedržel mi nůž pod krkem“, abych jednala tak, jak chce on. Ač může být velmi pohodlné nechat za sebe rozhodovat druhé a nenést tak žádnou odpovědnost za svá jednání, já toto v žádném případě neschvaluji. Přátelství bych přirovnala k plotu kolem domečku. Cítím se díky němu bezpečně, protože vím, že brání do jisté míry tomu, aby ke mně proniklo zlo v různých svých podobách. Je i něčím, co domeček určuje, ale zároveň však nemůže rozhodovat o tom, jaký bude mít domeček okna či fasádu. Můžu si ho vzít jen za takový malý vzor a volit třeba fasádu tak, aby se k plotu hodila. A tak je to i s přátelstvím. Vyslechnu si názor, ale konečné rozhodnutí je na mně.

Jak už jsem výše zmínila, je smutné, na základě jakých hodnot si dnes lidé často volí své přátele. Vlastně bych zde neměla ani slovo „přítel“ použít. Hodilo by se tu místo výrazu přítel spíše označení jako známý spojenec, prospěchář, nebo by bylo přinejmenším záhodno odlišit tyto dvě protikladné osoby adjektivy opravdový a falešný. Přátelství z vypočítavosti by se dalo označit skoro za zločin. Na falešné přátele se nemůžeme spolehnout, nikdy si nemůžeme být jisti, kdy nás zradí. Přesně jak jednou otiskl německý humoristický časopis *Fliegende Blätter*: „Opravdoví přátelé vidí tvé chyby a upozorní tě na ně; falešní přátelé vidí tvé chyby a upozorňují na ně ostatní.“

Neznamená to však, že by nás ani opravdový přítel někdy nemohl ranit. Může se to samozřejmě stát, vždyť nikdo není neomylný a určitě každý z nás někdy udělal něco, čeho litoval a možná lituje dodnes. I s pravým přítelem se můžeme pohádat, i on nám může ublížit, ale zde by měla nastoupit další krásná vlastnost přátelství, kterou je schopnost odpustit. Indická moudrost říká, že pravé přátelství nic nezničí. Přátelství je dar, který bychom si měli hýčkat, a pokud se přeci jenom objeví mrak, který na chvíli může vrhnout na přátelství stín, měli bychom se ho snažit odehnat, aby se znovu mohlo vyhřívat na slunci. Když je tedy oním mrakem například hádka, mělo by vždy následovat odpuštění a smíření. Byla by totiž škoda kvůli maličkosti či naší tvrdohlavosti a neústupnosti ztratit přítele. Přátelé jsou jako naše druhá rodina, naše druhé zázemí, které bychom si měli snažit udržet. Už kdysi dávno si to uvědomil i autor arabského přísloví a vzkázal nám: „Měj s přítelem raději strpení, než abys ho ztratil.“ Spousta z nás si dokonce život bez přátelství nedovede představit. Díky moderní době a technickým vymoženostem můžeme být se svými přáteli v kontaktu prakticky neustále. Stačí vzít mobilní telefon a najít v seznamu kontaktů příslušnou osobu. I mobilní operátoři už dávno pochopili, jakou moc má přátelství, a snaží se z toho vytěžit tím, že nabízejí různé tarify, které nám umožňují například neomezené volání určitému počtu přátel. Kdo radši posílá textové zprávy, zvolí si zase jiný tarif. V dnešní době je komunikace zkrátka snazší, než tomu bývalo dříve. Ať už buď díky mobilnímu telefonu, nebo díky internetu, mohu se

se svým přítelem spojit během velmi krátké doby. Toto všechno jistě přispělo k tomu, že přátelství se stalo nedílnou a velmi důležitou částí našich životů.

Na čem všem tedy přátelství stojí? Tak jako dveře mají svoje zárubně, ve kterých jsou pevně zasazeny, a díky kterým se mohou otvírat ve správném směru, má i přátelství takové svoje zárubně, o které se opírá. Jsou jimi hlavně upřímnost, vzájemné porozumění a důvěra. Když tohle všechno v přátelství nalezneme, pak už stačí jen vzít za kliku a otevřít dveře, které nám byly dosud zavřené, byly bariérou mezi mnou a mým novým opravdovým přítelem. Přítel se pro nás od této doby stává člověkem, kterému bezmezně věříme a máme ho rádi díky tomu, jaký je uvnitř. Nejde nám tady o vzhled, ale o duši. Krása byla, je a vždycky bude pomíjivá, ale jen to, co se skrývá pod povrchem, může mít pro nás skutečnou a nevyčíslitelnou hodnotu.

Když jsem se zde nad vším tak zamyslela, čím je mi tedy přátelství? Přátelství je pro mne silný cit. Je v tom snad i něco mimo lidské chápání. Často se mi stává, že se cítím být se svými přáteli duševně spřízněná, aniž bych v dané chvíli dokázala vysvětlit, proč to tak je. Poznala jsem v životě už i zklamání z falešného přátelství, když jsem věřila, že někdo je ten pravý přítel, ale on nebyl, pouze se tak tvářil. Přesto jsem však na přátelství nezanevřela, stále hledám další spřízněné duše, ale zároveň si velmi vážím těch, které už jsem našla, a jsem vděčná, že mi bylo umožněno poznat, co to opravdové přátelství je. Závěr své úvahy bych zakončila výrokem vypůjčeným od Waltera Winchella : „Pravý přítel je ten, který přijde, když všichni odcházejí.“, a přáním, že doufám, že moji přátelé přijdou...

(Mgr. Lenka Dvořáková)

Citáty

Čas je půjčka, kterou nemůžeme vrátit.

V životě nevěř tomu, kdo tě klame, ale nezklam toho, kdo ti věří.

Miluji život, protože mi dal tebe. Miluji tebe, protože ty jsi můj život.

Proč mi všichni říkají mlč, když si chci promluvit? Proč mi všichni říkají nebreč, když se mi chce plakat?
Proč mi všichni říkají miluj, když není kdo by mě měl rád? Budou mi také všichni říkat dýchej, až budu umírat?

Život je jak omalovánky. Je jen na člověku, jaké použije barvy.

Zvykni si na to, že máš jenom sebe. Pod sebou peklo a nahoře nebe.

Nikdo se mě neptal, jestli se chci narodit, tak ať mi neříká, jak mám žít.

Život je jako bonboniera, nikdy nevíš, co ochutnáš.

Miluj, jako by Tě nikdo nikdy nezranil! Pracuj, jako bys nepotřeboval peníze! Tancuj, jako by se nikdo nedíval! Zpívej, jako by Tě nikdo neposlouchal! Žij, jako bys žil v ráji!

Falešný přítel je horší, než nepřítel, protože nepříteli se vyhýbáš, kdežto příteli věříš.

Nabídnout přátelství tomu, kdo chce lásku, je jako dát chleba tomu, kdo umírá žízni.

Je lepší být nenáviděn pro to, jaký jsi, než být milován pro to, co nejsi.

(Marcela Jechová; 9. A)